

VROUWEN, STA OP !

Alweer een kaakslag voor vrouwen : na het artikel 'Anne De Paepe, de rector die te licht uitviel ' (De Tijd 01.03.17), het artikel 'De loge, sterke vrouwen en achterklap (De Standaard 06.04.17).

Twee krantenkoppen die de vrouwenzaak zwaar schaden.

Het eerste artikel, nota bene geschreven door een vrouw, bulkt van holle frasen en gratuite beweringen als zou Anne De Paepe – een vrouw – dan toch niet zo'n goede leider geweest zijn. De auteur van het artikel permitteert zich, absoluut voorbarig, om haar beleidsrealisaties te minimaliseren.

Het tweede artikel associeert al in de titel 'sterke vrouwen' met 'achterklap' en heeft het over de onsuccesvolle zoektocht naar een vrouwelijke tegenkandidaat voor het rectorchap. Alsof het hard bevochten feit dat de kandidaten v/m duo's moeten vormen helemaal niet telt. Vandaar ook enkel de foto's van de mannelijke kandidaten in de krant ? Alsof de beide dames, kandidaat vice-rectoren helemaal geen 'sterke vrouwen' zouden zijn. Laat mij even opmerken dat binnen de UGent ongelooflijk véél sterke vrouwen studeren en werken.

Want wat zijn dan wel 'sterke vrouwen'?

Zijn dat enkel vrouwen die 'bekend' zijn en/of sterk zijn in 'communicatie' ? Of zijn het daarnaast ook vrouwen die elke dag opnieuw moeten vechten om zich binnen de academische mannenwereld te bewijzen, staande te houden en gezag op te bouwen ?

Gelukkig zijn ze er, en zij pikken die krantenkoppen niet !

Uiteraard is het jammer dat we wellicht geen nieuwe vrouwelijke rector zullen hebben. Wij hebben daar als vrouwen 200 jaar moeten op wachten. Jammer dat Anne De Paepe niet gaat voor een tweede mandaat. Zonder ons te bezondigen aan een voorbarige evaluatie zoals Barbara Moens dat doet in De Tijd, willen we toch even wijzen op enkele belangrijke verwezenlijkingen die zij in de loop van haar mandaat heeft gerealiseerd ondanks budgettaire krappe tijden. Voor het onderwijs werd een innovatief systeem van interne kwaliteitszorg ingevoerd en werden tal van initiatieven i.v.m. onderwijsinnovatie uitgebouwd. Er werden middelen ingezet voor nieuwe professoraten voor zowel onderwijs als onderzoek. Voor het administratief en technisch personeel werd het probleem van de

opeenvolging van tijdelijke contracten resoluut aangepakt en kwam er een betaalbaar pensioenplan. Er kwamen maatregelen om problemen in het functioneren van personeelsleden sneller te detecteren. Alle bestuursorganen werden genderevenwichtig samengesteld. Een overlegcultuur werd geïntroduceerd en aangemoedigd op alle niveaus. Luisteren naar wat er leeft, ook onder de studenten, werd en blijft een belangrijk item.

Internationaal doet de UGent het uitstekend, inclusief in de rankings. Kortom, de universiteit groeit en bloeit. Zulke belangrijke resultaten kan je als rector enkel behalen in samenwerking met alle bestuursorganen, alle directies, alle faculteiten en de hele universitaire gemeenschap.

En toch proberen sommigen haar realisaties te minimaliseren, zelfs vooraleer ze had aangekondigd niet voor een tweede mandaat te gaan. Ze werd als vrouwelijke rector voorbarig veel scherper geëvalueerd dan men ooit tevoren met vorige (mannelijke) rectoren had gedaan. Als Anne De Paepe de keuze heeft gemaakt om geen tweede mandaat op te nemen is het ook omdat, in een periode van groot persoonlijk verlies, in de rand van de verkiezingen, een sfeer van wantrouwen, negativisme en intimidatie werd gecreëerd waarbinnen ze niet verder wenst te functioneren.

Hetzelfde geldt voor mezelf : vrouwen gaan voor de inhoud !

Waarom ik dan zelf niet het rectorschap ambieer ? Omdat ik inzie dat bestuurservaring iets is wat je moet verwerven, zinvol besturen moet je leren. Guido en ik zullen samen besturen en van elkaar leren. Daar ben ik van overtuigd. Ik wil groeien en een rolmodel zijn. Tonen aan collega's dat je, ook als vrouw, risico's moet durven nemen en vertrouwen hebben in je eigen capaciteiten. Bewijzen dat er ook binnen de academische wereld oplossingen te vinden zijn voor een gezonde work/life balance en de combinatie met een gezin.

Ik zou er natuurlijk voor de zoveelste keer de statistieken kunnen bijhalen om te bewijzen dat de academische wereld op het hoogste niveau nog altijd een mannenwereld blijft en dat de vrouwen nog steeds een ongelijke strijd moeten voeren. Maar het gaat me niet alleen om cijfers. Het gaat hier vooral om een mentaliteitsverandering : nieuwe leiderschapsvormen hanteren, talenten detecteren, waarderen en inzetten, ook van het o zo belangrijke vrouwelijk potentieel. Het doorbreken van de klassieke denkpatronen bij iedereen die bij de universitaire wereld betrokken is in een sfeer van open dialoog, solidariteit en transparantie.

Dus vrouwen, sta op en laat jullie horen! Ik heb alvast de grote stap gewaagd !
Ik heb jullie steun en jullie stem écht nodig !

Sarah

MENTAL FLOSS